Συλλογή της Νομολογίας

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (ένατο τμήμα)

της 12ης Ιουλίου 2016*

«Προσφυγή ακυρώσεως — Κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας — Περιοριστικά μέτρα λόγω της καταστάσεως στην Ουκρανία — Δέσμευση κεφαλαίων — Κατάλογος των προσώπων, οντοτήτων και φορέων κατά των οποίων ισχύει η δέσμευση των κεφαλαίων και των οικονομικών πόρων — Καταχώριση στον κατάλογο του ονόματος του προσφεύγοντος — Προσαρμογή των αιτημάτων — Θάνατος του προσφεύγοντος — Απαράδεκτο — Απόδειξη του βασίμου της καταχωρίσεως στον κατάλογο — Προσφυγή προδήλως βάσιμη»

Στην υπόθεση T-347/14,

Olga Stanislavivna Yanukovych, υπό την ιδιότητα της κληρονόμου του Viktor Viktorovych Yanukovych, κάτοικος Κιέβου (Ουκρανία), εκπροσωπούμενη από τον T. Beazley, QC,

προσφεύγουσα,

κατά

Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, εκπροσωπούμενου αρχικώς μεν από την E. Finnegan και τον J.-P. Hix, εν συνεχεία δε από τον J.-P. Hix και την P. Mahnič Bruni,

καθού,

υποστηριζομένου από την

Ευρωπαϊκή Επιτροπή, εκπροσωπούμενη από τις S. Bartelt και D. Gauci,

παρεμβαίνουσα,

με αντικείμενο αίτημα ακυρώσεως, βάσει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ, αφενός μεν, της αποφάσεως 2004/119/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 5ης Μαρτίου 2014, σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά ορισμένων προσώπων, οντοτήτων και φορέων ενόψει της κατάστασης στην Ουκρανία (ΕΕ 2014, L 66, σ. 26), όπως τροποποιήθηκε με την εκτελεστική απόφαση 2014/216/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 14ης Απριλίου 2014, για την εφαρμογή της απόφασης 2014/119 (ΕΕ 2014, L 111, σ. 91), και του κανονισμού (ΕΕ) 208/2014 του Συμβουλίου, της 5ης Μαρτίου 2014, σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά ορισμένων προσώπων, οντοτήτων και φορέων ενόψει της κατάστασης στην Ουκρανία (ΕΕ 2014, L 66, σ. 1), όπως τροποποιήθηκε με τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 381/2014 του Συμβουλίου, της 14ης Απριλίου 2014, για την εφαρμογή του κανονισμού 208/2014 (ΕΕ 2014, L 111, σ. 33), αφετέρου δε, της αποφάσεως (ΚΕΠΠΑ) 2015/143 του Συμβουλίου, της 29ης Ιανουαρίου 2015, περί τροποποιήσεως της αποφάσεως 2014/119 (ΕΕ 2015, L 24, σ. 16), και του κανονισμού (ΕΕ) 2015/138 του Συμβουλίου, της 29ης Ιανουαρίου 2015, για την τροποποίηση του κανονισμού 208/2014 (ΕΕ 2015, L 24, σ. 1), καθώς και της αποφάσεως (ΚΕΠΠΑ) 2015/364 του Συμβουλίου, της 5ης Μαρτίου 2015, για

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

την τροποποίηση της αποφάσεως 2014/119 (ΕΕ 2015, L 62, σ. 25), και του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 2015/357 του Συμβουλίου, της 5ης Μαρτίου 2015, περί εφαρμογής του κανονισμού 208/2014 (ΕΕ 2015, L 62, σ. 1), καθόσον αφορούν τον V. Viktorovych Yanukovych,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (ένατο τμήμα),

συγκείμενο από τους G. Berardis (εισηγητή), πρόεδρο, O. Czúcz και A. Popescu, δικαστές,

γραμματέας: E. Coulon

εκδίδει την ακόλουθη

Διάταξη

Ιστορικό της διαφοράς

1 Η υπό κρίση υπόθεση εντάσσεται στο πλαίσιο των περιοριστικών μέτρων κατά ορισμένων προσώπων, οντοτήτων και φορέων λόγω της καταστάσεως στην Ουκρανία.

2 Ο Viktor Viktorovych Yanukovych ήταν ένας εκ των υιών του πρώην προέδρου της Ουκρανίας και μέλος της Verkhovna Rada (Ανωτάτου Συμβουλίου [Κοινοβουλίου της Ουκρανίας]).

3 Στις 5 Μαρτίου 2014, το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης εξέδωσε, βάσει του άρθρου 29 ΣΕΕ, την απόφαση 2014/119/ΚΕΠΠΑ σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά ορισμένων προσώπων, οντοτήτων και φορέων ενόψει της κατάστασης στην Ουκρανία (ΕΕ 2014, L 66, σ. 26).

4 Το άρθρο 1, παράγραφοι 1 και 2, της αποφάσεως 2014/119 ορίζει τα εξής:

«1. Δεσμεύονται όλα τα κεφάλαια και όλοι οι οικονομικοί πόροι που βρίσκονται στην [κυριότητα] ή κατοχή ή τελούν υπό τον έλεγχο προσώπων που έχουν αναγνωριστεί ως υπεύθυνα για την [υπεξαίρεση ουκρανικού δημοσίου χρήματος] και προσώπων υπεύθυνων για παραβιάσεις ανθρώπινων δικαιωμάτων [στην Ουκρανία], καθώς και φυσικών ή νομικών προσώπων, οντοτήτων ή φορέων που συνδέονται με αυτά, όπως απαριθμούνται στο παράρτημα.

2. Απαγορεύεται η άμεση ή έμμεση διάθεση κεφαλαίων ή οικονομικών πόρων σε φυσικά ή νομικά πρόσωπα, οντότητες ή φορείς που απαριθμούνται στο παράρτημα ή προς όφελος αυτών.»

5 Οι όροι εφαρμογής των επίμαχων περιοριστικών μέτρων καθορίζονται στις επόμενες παραγράφους του ιδίου άρθρου.

6 Το Συμβούλιο εξέδωσε αυθημερόν, βάσει του άρθρου 215, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ, τον κανονισμό (ΕΕ) 208/2014 σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά ορισμένων προσώπων, οντοτήτων και φορέων ενόψει της κατάστασης στην Ουκρανία (ΕΕ 2014, L 66, σ. 1).

7 Σύμφωνα με την απόφαση 2014/119, ο κανονισμός 208/2014 επιβάλλει τη λήψη των επίμαχων περιοριστικών μέτρων και καθορίζει τους όρους εφαρμογής των περιοριστικών μέτρων αυτών χρησιμοποιώντας, κατ' ουσίαν, διατύπωση πανομοιότυπη με εκείνη της ως άνω αποφάσεως.

8 Τα ονόματα των προσώπων τα οποία αφορούν η απόφαση 2014/119 και ο κανονισμός 208/2014 περιλαμβάνονται στον κατάλογο του παραρτήματος της εν λόγω αποφάσεως και στον κατάλογο του παραρτήματος Ι του εν λόγω κανονισμού (στο εξής: κατάλογος), παρατιθεμένης, μεταξύ άλλων, της αιτιολογίας για την καταχώρισή τους.

9 Το όνομα του V. Yanukovych περιλαμβανόταν στον κατάλογο συνοδευόμενο από τα στοιχεία ταυτοποιήσεως «γιος του πρώην Προέδρου, μέλος του Ανωτάτου Συμβουλίου [Κοινοβουλίου] (Verkhovna Rada) της Ουκρανίας» και την ακόλουθη αιτιολογία:

«Πρόσωπο σε σχέση με το οποίο διεξάγεται έρευνα στην Ουκρανία για συμμετοχή σε εγκλήματα σχετιζόμενα με την υπεξαίρεση ουκρανικών κρατικών κεφαλαίων και την παράνομη μεταφορά τους εκτός Ουκρανίας.»

10 Στις 6 Μαρτίου 2014, το Συμβούλιο δημοσίευσε στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* ανακοίνωση προς τα πρόσωπα στα οποία επιβάλλονται τα περιοριστικά μέτρα που προβλέπονται στην απόφαση 2014/119 και στον κανονισμό 208/2014 (ΕΕ 2014, C 66, σ. 1). Κατά την ανακοίνωση αυτή, «τα εν λόγω πρόσωπα δύνανται να υποβάλουν στο Συμβούλιο [...] αίτηση επανεξέτασης της απόφασης υπαγωγής τους στον κατάλογο [...], μαζί με τα σχετικά δικαιολογητικά έγγραφα». Η ανακοίνωση εφιστά επίσης την προσοχή των εν λόγω προσώπων «στη δυνατότητα να προσβάλουν την απόφαση του Συμβουλίου ενώπιον του [Γενικού Δικαστηρίου], σύμφωνα με τους όρους που καθορίζονται στο άρθρο 275, δεύτερο εδάφιο, [ΣΛΕΕ] και στο άρθρο 263, [τέταρτο και έκτο εδάφιο, ΣΛΕΕ]».

11 Η απόφαση 2014/119 και ο κανονισμός 208/2014 τροποποιήθηκαν, αντιστοίχως, με την εκτελεστική απόφαση 2014/216/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 14ης Απριλίου 2014, για την εφαρμογή της αποφάσεως 2014/119 (ΕΕ 2014, L 111, σ. 91), και με τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 381/2014 του Συμβουλίου, της 14ης Απριλίου 2014, για την εφαρμογή του κανονισμού 208/2014 (ΕΕ 2014, L 111, σ. 33).

12 Η απόφαση 2014/119 τροποποιήθηκε εν συνεχεία με την απόφαση (ΚΕΠΠΑ) 2015/143 του Συμβουλίου, της 29ης Ιανουαρίου 2015, περί τροποποιήσεως της αποφάσεως 2014/119 (ΕΕ 2015, L 24, σ. 16), η οποία τέθηκε σε ισχύ την 31η Ιανουαρίου 2015. Όσον αφορά τα κριτήρια για τον καθορισμό των προσώπων σε βάρος των οποίων επιβάλλονται τα επίμαχα περιοριστικά μέτρα, από το άρθρο 1 της εν λόγω αποφάσεως προκύπτει ότι το άρθρο 1, παράγραφος 1, της αποφάσεως 2014/119 αντικαθίσταται ως ακολούθως:

«1. Δεσμεύονται όλα τα κεφάλαια και όλοι οι οικονομικοί πόροι που βρίσκονται στην [κυριότητα] ή κατοχή ή τελούν υπό τον έλεγχο προσώπων που έχουν ταυτοποιηθεί ως υπεύθυνα για την υπεξαίρεση ουκρανικών κρατικών κεφαλαίων και προσώπων υπεύθυνων για παραβιάσεις ανθρώπινων δικαιωμάτων [στην Ουκρανία], καθώς και φυσικών ή νομικών προσώπων, οντοτήτων ή φορέων που συνδέονται με αυτά, όπως απαριθμούνται στο παράρτημα.

Για τους σκοπούς της παρούσας απόφασης, στα πρόσωπα που έχουν ταυτοποιηθεί ως υπεύθυνα για την υπεξαίρεση ουκρανικών κρατικών κεφαλαίων συγκαταλέγονται και πρόσωπα για τα οποία οι ουκρανικές αρχές διεξάγουν έρευνες για:

α) υπεξαίρεση ουκρανικών κρατικών κεφαλαίων ή [ιδιοποίηση περιουσιακών στοιχείων του ουκρανικού Δημοσίου] ή συνέργεια [στα αδικήματα αυτά], ή

β) κατάχρηση εξουσίας από μέρους κρατικού [αξιωματούχου] με σκοπό την εξασφάλιση οφέλους για τον ίδιο/α ή τρίτους, προκαλώντας έτσι ζημία στα ουκρανικά δημόσια κεφάλαια ή [περιουσιακά στοιχεία], ή για συνέργεια [στην κατάχρηση αυτή].»

13 Ο κανονισμός (ΕΕ) 2015/138 του Συμβουλίου, της 29ης Ιανουαρίου 2015, για την τροποποίηση του κανονισμού 208/2014 (ΕΕ 2015, L 24, σ. 1), τροποποίησε τον εν λόγω κανονισμό σύμφωνα με την απόφαση 2015/143.

14 Η απόφαση 2004/119 και ο κανονισμός 208/2014 τροποποιήθηκαν μεταγενέστερα με την απόφαση (ΚΕΠΠΑ) 2015/364 του Συμβουλίου, της 5ης Μαρτίου 2015, για την τροποποίηση της απόφασης 2014/119 (ΕΕ 2015, L 62, σ. 25), και με τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 2015/357 του Συμβουλίου, της 5ης Μαρτίου 2015, περί εφαρμογής του κανονισμού (ΕΕ) 208/2014 (ΕΕ 2015, L 62, σ. 1), αντιστοίχως. Με την απόφαση 2015/364 τροποποιήθηκε το άρθρο 5 της αποφάσεως 2014/119, παρατεινομένου του χρόνου ισχύος των περιοριστικών μέτρων, όσον αφορά τον V. Yanukovych, έως τις 6 Ιουνίου 2016. Ο εκτελεστικός κανονισμός 2015/357 αντικατέστησε κατά συνέπεια το παράρτημα Ι του κανονισμού 208/2014.

15 Βάσει των πράξεων αυτών, το όνομα του V. Yanukovych εξακολούθησε να περιλαμβάνεται στον κατάλογο, με τα στοιχεία ταυτοποιήσεως «γιος του πρώην προέδρου, μέλος του Ανωτάτου Συμβουλίου [Κοινοβουλίου] (Verkhovna Rada) της Ουκρανίας» και με την ακόλουθη νέα αιτιολογία:

«Πρόσωπο [κατά του οποίου] έχει κινηθεί ποινική διαδικασία από τις αρχές της Ουκρανίας για [υπεξαίρεση δημόσιου χρήματος] ή περιουσιακών στοιχείων [του Δημοσίου]. Πρόσωπο που συνδέεται με καταχωρισμένο πρόσωπο (πρώην πρόεδρος της Ουκρανίας, Viktor Fedorovych Yanukovych) που υπόκειται σε ποινικές διαδικασίες από τις αρχές της Ουκρανίας για [υπεξαίρεση δημόσιου χρήματος] ή περιουσιακών στοιχείων [του Δημοσίου].»

16 Με την απόφαση (ΚΕΠΠΑ) 2015/876 του Συμβουλίου, της 5ης Ιουνίου 2015, για την τροποποίηση της απόφασης 2014/119 (ΕΕ 2015, L 142, σ. 30) και με τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 2015/869 του Συμβουλίου, της 5ης Ιουνίου 2015, για την εφαρμογή του κανονισμού 208/2014 (ΕΕ 2015, L 142, σ. 1), το όνομα του V. Yanukovych διεγράφη από τον κατάλογο.

Διαδικασία και αιτήματα των διαδίκων

17 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 14 Μαΐου 2014, ο V. Yanukovych άσκησε την υπό κρίση προσφυγή.

18 Με δικόγραφα που κατέθεσαν στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 15 και 16 Σεπτεμβρίου 2014, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή και η Ουκρανία ζήτησαν, αντιστοίχως, να παρέμβουν στην παρούσα διαδικασία υπέρ των αιτημάτων του Συμβουλίου.

19 Με διάταξη της 12ης Νοεμβρίου 2014, ο πρόεδρος του ενάτου τμήματος του Γενικού Δικαστηρίου δέχθηκε την αίτηση παρεμβάσεως της Επιτροπής. Η Επιτροπή κατέθεσε το υπόμνημά της και ο V. Yanukovych και το Συμβούλιο κατέθεσαν τις παρατηρήσεις τους επί του υπομνήματος αυτού εμπροθέσμως.

20 Στις 3 Οκτωβρίου 2014, το Συμβούλιο υπέβαλε αιτιολογημένη αίτηση, σύμφωνα με το άρθρο 18, παράγραφος 4, δεύτερο εδάφιο, των οδηγιών προς τον Γραμματέα του Γενικού Δικαστηρίου, ζητώντας να μην περιληφθεί στα έγγραφα της υποθέσεως αυτής στα οποία έχει πρόσβαση το κοινό το περιεχόμενο ενός παραρτήματος του υπομνήματος αντικρούσεως.

21 Με έγγραφο το οποίο κατατέθηκε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 24 Δεκεμβρίου 2014, η Ουκρανία γνωστοποίησε στο Γενικό Δικαστήριο ότι παραιτείται από την αίτησή της παρεμβάσεως.

22 Με διάταξη της 11ης Μαρτίου 2015, ο πρόεδρος του ενάτου τμήματος του Γενικού Δικαστηρίου αποφάσισε τη διαγραφή της Ουκρανίας ως παρεμβαίνουσας.

23 Με έγγραφο της 11ης Μαρτίου 2015, η Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου γνωστοποίησε στους διαδίκους το πέρας της έγγραφης διαδικασίας.

24 Στις 20 Μαρτίου 2015, απεβίωσε ο V. Yanukovych.

25 Με χωριστό δικόγραφο που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 8 Απριλίου 2015, ο πληρεξούσιος του V. Yanukovych κατέθεσε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου, επ' ονόματι του εντολέα του, υπόμνημα προσαρμογής προκειμένου να ληφθούν υπόψη η απόφαση 2015/143 και ο κανονισμός 2015/138, αφενός, και η απόφαση 2015/364 και ο εκτελεστικός κανονισμός 2015/357, αφετέρου, καθόσον οι πράξεις αυτές αφορούσαν τον V. Yanukovych.

26 Ο πληρεξούσιος του V. Yanukovych κατέθεσε αυθημερόν και επ' ονόματι του εντολέα του προσφυγή, η οποία καταχωρίσθηκε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου υπό τον αριθμό υποθέσεως T-172/15, με αίτημα την ακύρωση των ιδίων πράξεων, διευκρινιζομένου ότι η προσφυγή αυτή ασκείται εκ παραλλήλου με την υποβολή αιτήσεως προσαρμογής του δικογράφου της αρχικής προσφυγής, για προληπτικούς λόγους.

27 Στα δύο αυτά δικόγραφα, ο πληρεξούσιος του V. Yanukovych διευκρίνιζε ότι ο εντολέας του είχε αποβιώσει προσφάτως, πριν από την κατάθεσή τους. Επισήμαινε σε αυτά ότι η διαδικασία για τον ορισμό νόμιμου κληρονόμου του εντολέα του εκκρεμούσε ακόμη στην Ουκρανία και ότι κατά πάσα πιθανότητα η χήρα του V. Yanukovych θα τον διαδεχόταν στα δικαιώματά του. Ως εκ τούτου, ο πληρεξούσιος του V. Yanukovych ζητούσε να ανασταλεί η εκδίκαση της υποθέσεως κατά τον αναγκαίο χρόνο για τον ορισμό νομίμου κληρονόμου και για τη λήψη αποφάσεως όσον αφορά τη συνέχιση της δίκης.

28 Με απόφαση του προέδρου του ενάτου τμήματος της 13ης Ιουλίου 2015, η οποία εκδόθηκε βάσει του άρθρου 69, στοιχείο δ', του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου, ανεστάλη η διαδικασία επί της υπό κρίση υποθέσεως έως τις 31 Οκτωβρίου 2015.

29 Με διάταξη της 16ης Ιουλίου 2015, εκδοθείσα επί της υποθέσεως Yanukovych κατά Συμβουλίου (T-172/15, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2015:569), το Γενικό Δικαστήριο (ένατο τμήμα) απέρριψε την ασκηθείσα επί της υποθέσεως T-172/15 προσφυγή ως προδήλως απαράδεκτη, για τον λόγο ότι είχε ασκηθεί από τον πληρεξούσιο του V. Yanukovych κατόπιν του θανάτου του εντολέα του, λαμβανομένου υπόψη ότι ουδόλως προέκυπτε από τη δικογραφία ότι η εν λόγω προσφυγή μπορούσε να θεωρηθεί ασκηθείσα για λογαριασμό της χήρας του V. Yanukovych, η οποία μνημονευόταν στο κείμενο του δικογράφου της προσφυγής ως μελλοντική κληρονόμος του, ή άλλων ενδεχόμενων ειδικών διαδόχων.

30 Με έγγραφο της 30ής Οκτωβρίου 2015, ο πληρεξούσιος του V. Yanukovych διαβίβασε, προκειμένου να περιληφθεί στη δικογραφία, πιστοποιητικό θανάτου του εντολέα του και επισήμανε ότι η χήρα και μοναδική κληρονόμους του, Olga Stanislavivna Yanukovych, προετίθετο να συνεχίσει τη δίκη, διευκρινιζομένων των λόγων για τους οποίους εξακολουθούσε να υφίσταται σχετικώς έννομο συμφέρον της, μολονότι το όνομα του V. Yanukovych είχε διαγραφεί από τον κατάλογο.

31 Στις 22 Φεβρουαρίου 2016, το Συμβούλιο υπέβαλε τις παρατηρήσεις του επί του υπομνήματος προσαρμογής.

32 Στις 25 Φεβρουαρίου 2016, το Συμβούλιο υπέβαλε αιτιολογημένη αίτηση, σύμφωνα με το άρθρο 66 του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου, ζητώντας να μην περιληφθεί στα έγγραφα της υποθέσεως αυτής στα οποία έχει πρόσβαση το κοινό το περιεχόμενο ενός παραρτήματος του υπομνήματος προσαρμογής.

33 Στις 10 Μαρτίου 2016, η Επιτροπή υπέβαλε τις παρατηρήσεις της επί του υπομνήματος προσαρμογής.

34 Με έγγραφο της 17ης Μαρτίου 2016, η Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου ζήτησε από τους διαδίκους να αναπτύξουν τις απόψεις τους όσον αφορά την εφαρμογή του άρθρου 132 του Κανονισμού Διαδικασίας στην υπό κρίση υπόθεση, λαμβανομένης υπόψη της εκδόσεως των αποφάσεων της 26ης Οκτωβρίου 2015, Portnov κατά Συμβουλίου (T-290/14, EU:T:2015:806), της 28ης Ιανουαρίου 2016, Stavytskyi κατά Συμβουλίου (T-486/14, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2016:45),

Arbuzov κατά Συμβουλίου (T-434/14, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2016:46), Klyuyev κατά Συμβουλίου (T-341/14, EU:T:2016:47), Azarov κατά Συμβουλίου (T-332/14, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2016:48), και Azarov κατά Συμβουλίου (T-331/14, EU:T:2016:49), με τις οποίες το Γενικό Δικαστήριο ακύρωσε την απόφαση 2014/119 και τον κανονισμό 208/2014, καθόσον αφορούσαν τους προσφεύγοντες των εν λόγω υποθέσεων. Με το ίδιο έγγραφο, οι διάδικοι κλήθηκαν να τοποθετηθούν ως προς τα ενδεχόμενα συμπεράσματα που θα έπρεπε να συναχθούν όσον αφορά την υπό κρίση υπόθεση, σχετικά με την προσαρμογή των αιτημάτων, από τη διάταξη της 16ης Ιουλίου 2015, Yanukovych κατά Συμβουλίου (T-172/15, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2015:569). Οι διάδικοι απάντησαν εμπροθέσμως.

35 Η προσφεύγουσα O. Stanislavivna Yanukovych ζητεί, κατ' ουσίαν, από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την απόφαση 2014/119, όπως τροποποιήθηκε με την εκτελεστική απόφαση 2014/216, και τον κανονισμό 208/2014, όπως τροποποιήθηκε με τον εκτελεστικό κανονισμό 381/2014, την απόφαση 2015/143 και τον κανονισμό 2015/138, καθώς και την απόφαση 2015/364 και τον εκτελεστικό κανονισμό 2015/357, καθόσον οι πράξεις αυτές αφορούν τον V. Yanukovych·

— να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

36 Το Συμβούλιο ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να απορρίψει την προσφυγή·

— επικουρικώς, σε περίπτωση ακυρώσεως, να κρίνει ότι εξακολουθούν να ισχύουν τα αποτελέσματα της αποφάσεως 2014/119, όπως τροποποιήθηκε με την εκτελεστική απόφαση 2014/216, καθόσον αφορά τον V. Yanukovych, μέχρι την έναρξη των αποτελεσμάτων της μερικής ακυρώσεως του κανονισμού 208/2014, όπως τροποποιήθηκε με τον εκτελεστικό κανονισμό 381/2014·

— να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

37 Η Επιτροπή ζητεί την απόρριψη της προσφυγής.

Σκεπτικό

Επί των αιτημάτων ακυρώσεως της αποφάσεως 2014/119, όπως τροποποιήθηκε με την εκτελεστική απόφαση 2014/216, και του κανονισμού 208/2014, όπως τροποποιήθηκε με τον εκτελεστικό κανονισμό 381/2014, καθόσον οι πράξεις αυτές αφορούν τον V. Yanukovych

38 Κατά το άρθρο 132 του Κανονισμού Διαδικασίας, σε περίπτωση κατά την οποία το Γενικό Δικαστήριο έχει ήδη αποφανθεί επί ενός ή πλειόνων νομικών ζητημάτων πανομοιότυπων με εκείνα τα οποία θέτουν οι λόγοι ακυρώσεως ή οι ισχυρισμοί που προβάλλονται με την προσφυγή και εφόσον το Γενικό Δικαστήριο διαπιστώνει ότι τα πραγματικά περιστατικά έχουν αποδειχθεί, είναι δυνατόν, μετά την περάτωση της έγγραφης διαδικασίας, κατόπιν προτάσεως του εισηγητή δικαστή και αφού ακούσει τους διαδίκους, να αποφασίσει να κρίνει την προσφυγή προδήλως βάσιμη με αιτιολογημένη διάταξη παραπέμπουσα στη συναφή νομολογία.

39 Εν προκειμένω, το Γενικό Δικαστήριο κρίνει ότι πληρούνται οι προϋποθέσεις εφαρμογής του άρθρου 132 του Κανονισμού Διαδικασίας και αποφασίζει να αποφανθεί χωρίς να συνεχισθεί η διαδικασία.

40 Καταρχάς, πρέπει να επισημανθεί ότι η προσφεύγουσα ζητεί την ακύρωση της αποφάσεως 2014/119, όπως τροποποιήθηκε με την εκτελεστική απόφαση 2014/216, καθώς και την ακύρωση του κανονισμού 208/2014, όπως τροποποιήθηκε με τον εκτελεστικό κανονισμό 381/2014, καθόσον οι

πράξεις αυτές αφορούν τον V. Yanukovych. Επιβάλλεται, όμως, η διαπίστωση ότι ούτε η εκτελεστική απόφαση 2014/216 ούτε ο εκτελεστικός κανονισμός 381/2014 αφορούν τον V. Yanukovych. Ως εκ τούτου, τα αιτήματα της προσφεύγουσας αφορούν μόνον την ακύρωση της αποφάσεως 2014/119 και του κανονισμού 208/2014, καθόσον οι πράξεις αυτές αφορούν τον V. Yanukovych.

41 Προς στήριξη της προσφυγής, η προσφεύγουσα προβάλλει επτά λόγους ακυρώσεως εκ των οποίων ο πρώτος αντλείται από έλλειψη νομικής βάσεως, ο δεύτερος από κατάχρηση εξουσίας, ο τρίτος από έλλειψη αιτιολογίας, ο τέταρτος από μη τήρηση των κριτηρίων περί καταχωρίσεως στον κατάλογο, ο πέμπτος από πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως, ο έκτος από προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας και του δικαιώματος αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας και ο έβδομος από προσβολή του δικαιώματος ιδιοκτησίας.

42 Το Γενικό Δικαστήριο κρίνει σκόπιμο να εξετάσει καταρχάς τον τέταρτο λόγο ακυρώσεως, προς στήριξη του οποίου η προσφεύγουσα υποστηρίζει, κατ' ουσίαν, ότι τα περιοριστικά μέτρα επιβλήθηκαν σε βάρος του V. Yanukovych χωρίς να υπάρχουν επαρκώς βάσιμα στοιχεία.

43 Πράγματι, ο λόγος αυτός ακυρώσεως εγείρει νομικό ζήτημα πανομοιότυπο εκείνου επί του οποίου αποφάνθηκε το Γενικό Δικαστήριο στις αποφάσεις της 26ης Οκτωβρίου 2015, Portnov κατά Συμβουλίου (T-290/14, EU:T:2015:806), και της 28ης Ιανουαρίου 2016, Stavytskyi κατά Συμβουλίου (T-486/14, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2016:45), Arbuzov κατά Συμβουλίου (T-434/14, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2016:46), Klyuyev κατά Συμβουλίου (T-341/14, EU:T:2016:47), Azarov κατά Συμβουλίου (T-332/14, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2016:48), και Azarov κατά Συμβουλίου (T-331/14, EU:T:2016:49), οι οποίες κατέστησαν αμετάκλητες και έχουν πλέον περιβληθεί με την ισχύ δεδικασμένου.

44 Με τον λόγο αυτό ακυρώσεως, η προσφεύγουσα διατείνεται, μεταξύ άλλων, ότι, αφενός, η καταχώριση του ονόματος του V. Yanukovych στον κατάλογο απλώς και μόνον επειδή διεξαγόταν έρευνα σε βάρος του δεν πληροί, υπό το πρίσμα της σχετικής νομολογίας, τα κριτήρια που προβλέπουν η απόφαση 2014/119 και ο κανονισμός 208/2014, νομοθετήματα στα οποία γίνεται λόγος για «πρόσωπα τα οποία έχουν ταυτοποιηθεί ως υπεύθυνα» για την υπεξαίρεση δημοσίου χρήματος, και, αφετέρου, ότι ο προσδιορισμός του ως «γιου του πρώην προέδρου» δεν αρκούσε αφεαυτού για να χαρακτηρισθεί ως «συνδεόμενο [με αυτόν] πρόσωπο» σύμφωνα με τη νομολογία. Εν πάση περιπτώσει, το Συμβούλιο δεν προέβη στην απόδειξη της οποίας έφερε το βάρος.

45 Στο υπόμνημά της απαντήσεως, η προσφεύγουσα διατείνεται ότι το Συμβούλιο, αφενός, δεν διακρίβωσε τους ισχυρισμούς που περιέχονται στο έγγραφο του γραφείου του γενικού εισαγγελέα της Ουκρανίας το οποίο απεστάλη στον Ύπατο Εκπρόσωπο της Ευρωπαϊκής Ένωσης για Θέματα Εξωτερικής Πολιτικής και Πολιτικής Ασφάλειας στις 3 Μαρτίου 2014 (στο εξής: το από 3 Μαρτίου 2014 έγγραφο) και το οποίο αποτελεί το μόνο αποδεικτικό στοιχείο που είχε στη διάθεσή του το Συμβούλιο κατά τον χρόνο εκδόσεως της αποφάσεως 2014/119 και του κανονισμού 208/2014, και, αφετέρου, ότι δεν δύναται να επικαλεσθεί στοιχεία μεταγενέστερα της εκδόσεως των πράξεων αυτών. Ως εκ τούτου, το έγγραφο αυτό, κατά την προσφεύγουσα, δεν είναι επαρκές για να αποτελέσει «τα συγκεκριμένα αποδεικτικά και άλλα στοιχεία που είναι απαραίτητα» προς δικαιολόγηση της καταχωρίσεως του ονόματος του V. Yanukovych στον κατάλογο.

46 Απαντώντας στις αιτιάσεις αυτές, το Συμβούλιο αντιτείνει, καταρχάς, ότι, σύμφωνα με τη συναφή νομολογία, σε αυτό απόκειται να προβεί στον προσδιορισμό των προσώπων που ενδέχεται να χαρακτηρισθούν ως υπεύθυνα για την υπεξαίρεση δημοσίου χρήματος βάσει συγκλινόντων στοιχείων και ότι ο όρος «ταυτοποιηθεί» πρέπει να τύχει ευρείας ερμηνείας ώστε να περιλαμβάνει, μεταξύ άλλων, εκτός των προσώπων κατά των οποίων έχει ασκηθεί ποινική δίωξη λόγω υπεξαιρέσεως δημοσίου χρήματος, και τα πρόσωπα σε βάρος των οποίων διεξάγεται έρευνα για συμμετοχή σε αξιόποινες πράξεις που σχετίζονται με την υπεξαίρεση ουκρανικού δημοσίου χρήματος και την παράνομη μεταφορά του. Μια τέτοια έρευνα αποτελεί συγκεκριμένα, κατά το Συμβούλιο, προαπαιτούμενο για την άσκηση ποινικής διώξεως και αφορά τα πρόσωπα για τα οποία υφίστανται υποψίες περί συμμετοχής τους σε τέτοιες αξιόποινες πράξεις.

47 Το Συμβούλιο διατείνεται, εν συνεχεία, ότι στο από 3 Μαρτίου 2014 έγγραφο, το οποίο επιβεβαιώνεται από συμπληρωματικά στοιχεία που διαβίβασε μεταγενέστερα το γραφείο του γενικού εισαγγελέα της Ουκρανίας, επισημαίνεται ότι, στο πλαίσιο ποινικής διαδικασίας που είχε κινηθεί κατά ορισμένων πρώην υψηλά ιστάμενων κρατικών αξιωματούχων, αποδείχθηκαν ορισμένα πραγματικά περιστατικά σχετικά με υπεξαίρεση δημοσίου χρήματος αφορώσα σημαντικά ποσά και τη μεταγενέστερη παράνομη μεταφορά τους εκτός της ουκρανικής επικράτειας και ότι στο έγγραφο αυτό διευκρινίζεται επίσης ότι η έρευνα σχετικά με τις προμνημονευθείσες αξιόποινες πράξεις καταδείκνυε ότι άλλα πρόσωπα, μεταξύ των οποίων καταλεγόταν και ο V. Yanukovych, συμμετείχαν σε αξιόποινες πράξεις της ιδίας φύσεως. Κατά συνέπεια, η απόφαση 2014/119 και ο κανονισμός 208/2014 εκδόθηκαν λαμβανομένων υπόψη επαρκώς βάσιμων στοιχείων. Ενδεχόμενη επιβολή αυστηρότερης απαιτήσεως θα ενείχε τον κίνδυνο να θίξει την αποτελεσματικότητα του καθεστώτος περιοριστικών μέτρων λόγω υπεξαιρέσεως δημοσίου χρήματος.

48 Πρέπει να επισημανθεί συναφώς ότι, όπως υπομνήσθηκε στη σκέψη 38 της αποφάσεως της 26ης Οκτωβρίου 2015, Portnov κατά Συμβουλίου (T-290/14, EU:T:2015:806), μολονότι το Συμβούλιο διαθέτει ευρεία εξουσία εκτιμήσεως ως προς τα γενικά κριτήρια που πρέπει να λαμβάνονται υπόψη για την επιβολή περιοριστικών μέτρων, η αποτελεσματικότητα του δικαστικού ελέγχου που κατοχυρώνεται βάσει του άρθρου 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης επιτάσσει, στο πλαίσιο του ελέγχου νομιμότητας των λόγων στους οποίους στηρίζεται η απόφαση περί καταχωρίσεως ή διατηρήσεως του ονόματος συγκεκριμένου προσώπου στον κατάλογο των προσώπων κατά των οποίων επιβάλλονται περιοριστικά μέτρα, το δικαιοδοτικό όργανο της Ένωσης να διακριβώνει ότι η απόφαση αυτή, η οποία έχει ατομική ισχύ για το πρόσωπο αυτό, στηρίζεται σε επαρκώς βάσιμα στοιχεία. Τούτο προϋποθέτει έλεγχο των πραγματικών περιστατικών που παρατίθενται στην αιτιολογία της εν λόγω αποφάσεως, έτσι ώστε, κατά τον δικαστικό έλεγχο, να μην εκτιμάται απλώς η αφηρημένη πιθανολόγηση της βασιμότητας των προβαλλομένων λόγων, αλλά να εξετάζεται εάν οι λόγοι αυτοί ή, τουλάχιστον, ένας εξ αυτών που θεωρείται αφεαυτού επαρκής για να στηρίξει την ιδία αυτή απόφαση, είναι τεκμηριωμένοι κατά τρόπο αρκούντως ακριβή και συγκεκριμένο (βλ. απόφαση της 21ης Απριλίου 2015, Anbouba κατά Συμβουλίου, C-605/13 P, EU:C:2015:248, σκέψεις 41 και 45 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

49 Όπως και στην υπόθεση επί της οποίας εκδόθηκε η απόφαση της 26ης Οκτωβρίου 2015, Portnov κατά Συμβουλίου (T-290/14, EU:T:2015:806, σκέψη 39), εν προκειμένω, βάσει του κριτηρίου του άρθρου 1, παράγραφος 1, της αποφάσεως 2014/119 ορίζεται ότι περιοριστικά μέτρα επιβάλλονται σε βάρος προσώπων τα οποία προσδιορίσθηκαν ως υπεύθυνα για την υπεξαίρεση δημοσίου χρήματος. Επιπλέον, από την αιτιολογική σκέψη 2 της αποφάσεως αυτής προκύπτει ότι το Συμβούλιο έλαβε τα μέτρα αυτά «με σκοπό την [εδραίωση] και [τη στήριξη] του κράτους δικαίου [...] στην Ουκρανία».

50 Το όνομα του V. Yanukovych καταχωρίσθηκε στον κατάλογο για τον λόγο ότι είναι «[π]ρόσωπο σε σχέση με το οποίο διεξάγεται έρευνα στην Ουκρανία για συμμετοχή σε εγκλήματα σχετιζόμενα με την υπεξαίρεση ουκρανικών κρατικών κεφαλαίων και την παράνομη μεταφορά τους εκτός Ουκρανίας». Ως εκ τούτου, το Συμβούλιο έκρινε ότι διεξάγεται έρευνα ή προανάκριση κατά του V. Yanukovych η οποία δεν έχει (ή δεν έχει ακόμη) καταλήξει σε τυπική απαγγελία κατηγορίας, εξαιτίας της προβαλλομένης συμμετοχής του σε πράξεις υπεξαιρέσεως δημοσίου χρήματος.

51 Όπως και στην υπόθεση επί της οποίας εκδόθηκε η απόφαση της 26ης Οκτωβρίου 2015, Portnov κατά Συμβουλίου (T-290/14, EU:T:2015:806, σκέψη 41), το Συμβούλιο επικαλείται προς στήριξη της καταχωρίσεως του ονόματος του V. Yanukovych στον κατάλογο το από 3 Μαρτίου 2014 έγγραφο, καθώς και άλλα αποδεικτικά στοιχεία τα οποία είναι μεταγενέστερα της εκδόσεως της αποφάσεως 2014/119 και του κανονισμού 208/2014.

52 Το από 3 Μαρτίου 2014 έγγραφο διαιρείται σε δύο μέρη. Στο πρώτο μέρος του εγγράφου αυτού διευκρινίζεται ότι οι «ουκρανικές υπηρεσίες επιβολής του νόμου» κίνησαν ορισμένες ποινικές διαδικασίες προκειμένου να διερευνήσουν αξιόποινες πράξεις τελεσθείσες από πρώην υψηλά ιστάμενους κρατικούς αξιωματούχους, σε σχέση με τους οποίους από τη διεξαχθείσα για τα

προαναφερθέντα εγκλήματα έρευνα αποδείχθηκε η υπεξαίρεση σημαντικών ποσών δημοσίου χρήματος και η μεταγενέστερη παράνομη μεταφορά τους εκτός ουκρανικής επικράτειας. Τα ονόματα αυτών των υψηλά ιστάμενων αξιωματούχων (οκτώ τον αριθμό και άπαντα διαγεγραμμένα) παρατίθενται κατωτέρω. Στο δεύτερο μέρος προστίθεται ότι «από την έρευνα διακριβώθηκε η συμμετοχή σε εγκλήματα του αυτού είδους άλλων υψηλά ιστάμενων αξιωματούχων εκπροσωπούντων τις αρχές του προηγούμενου καθεστώτος» και ότι προβλέπεται να ενημερωθούν συντόμως για τη διεξαγωγή της έρευνας αυτής. Τα ονόματα των άλλων αυτών υψηλά ιστάμενων αξιωματούχων (δέκα τον αριθμό και όλα διαγεγραμμένα), μεταξύ των οποίων καταλέγεται και το όνομα του V. Yanukovych (του μόνου του οποίου το όνομα δεν διεγράφη), παρατίθενται επίσης αμέσως μετά.

53 Δεν αμφισβητείται ότι αποκλειστικώς και μόνο βάσει των ανωτέρω ο V. Yanukovych χαρακτηρίσθηκε ως «υπεύθυνος για την υπεξαίρεση χρήματος του ουκρανικού Δημοσίου», κατά την έννοια του άρθρου 1, παράγραφος 1, της αποφάσεως 2014/119.

54 Όπως και στην υπόθεση επί της οποίας εκδόθηκε η απόφαση της 26ης Οκτωβρίου 2015, Portnov κατά Συμβουλίου (T-290/14, EU:T:2015:806, σκέψη 42), το από 3 Μαρτίου 2014 έγγραφο είναι, μεταξύ των αποδεικτικών στοιχείων που προσκόμισε το Συμβούλιο στο πλαίσιο της δίκης αυτής, το μόνο στοιχείο που είναι προγενέστερο της εκδόσεως της αποφάσεως 2014/119 και του κανονισμού 208/2014. Επομένως, η νομιμότητα των πράξεων αυτών πρέπει να εκτιμηθεί με γνώμονα αυτό το μόνο αποδεικτικό στοιχείο.

55 Όπως, όμως, έκρινε το Γενικό Δικαστήριο στην απόφαση της 26ης Οκτωβρίου 2015, Portnov κατά Συμβουλίου (T-290/14, EU:T:2015:806, σκέψεις 43 και 44), πρέπει να γίνει δεκτό ότι το εν λόγω έγγραφο, μολονότι προέρχεται από ανώτατη δικαστική αρχή τρίτης χώρας, περιέχει απλώς γενικού χαρακτήρα διαπίστωση η οποία συνδέει το όνομα του προσφεύγοντος, μεταξύ των ονομάτων άλλων πρώην υψηλά ιστάμενων κρατικών αξιωματούχων, με έρευνα στο πλαίσιο της οποίας, κατ' ουσίαν, φέρεται να αποδείχθηκαν περιστατικά υπεξαιρέσεως δημοσίου χρήματος. Συγκεκριμένα, το έγγραφο αυτό δεν παρέχει καμία διευκρίνιση ως προς τα πραγματικά περιστατικά τα οποία επρόκειτο να διακριβωθούν με την έρευνα που διεξήγαν οι ουκρανικές αρχές ούτε, κατά μείζονα λόγο, ως προς την ατομική ευθύνη, έστω τεκμαιρόμενη, του V. Yanukovych συναφώς (βλ. επίσης, σχετικώς, απόφαση της 28ης Ιανουαρίου 2016, Azarov κατά Συμβουλίου, T-332/14, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2016:48, σκέψη 46).

56 Πρέπει επίσης να επισημανθεί ότι, αντιθέτως προς την υπόθεση επί της οποίας εκδόθηκε η απόφαση της 27ης Φεβρουαρίου 2014, Ezz κ.λπ. κατά Συμβουλίου (T-256/11, EU:T:2014:93, σκέψεις 57 έως 61), η οποία επικυρώθηκε κατ' αναίρεση με την απόφαση της 5ης Μαρτίου 2015, Ezz κ.λπ. κατά Συμβουλίου (C-220/14 P, EU:C:2015:147), αποφάσεις τις οποίες επικαλείται το Συμβούλιο, εν προκειμένω, αφενός, το Συμβούλιο δεν διέθετε στοιχεία όσον αφορά τα πραγματικά περιστατικά ή τη συμπεριφορά που προσάπτονταν ειδικώς στον V. Yanukovych από τις ουκρανικές αρχές και, αφετέρου, το από 3 Μαρτίου 2014 έγγραφο, ακόμη και εξεταζόμενο εντός του πλαισίου στο οποίο εντάσσεται, δεν μπορεί να αποτελέσει επαρκώς βάσιμο στοιχείο κατά την έννοια της προμνημονευθείσας στη σκέψη 48 νομολογίας προκειμένου να καταχωρισθεί το όνομα του V. Yanukovych στον κατάλογο για τον λόγο ότι χαρακτηρίσθηκε ως «υπεύθυνος» για την υπεξαίρεση δημοσίου χρήματος (βλ., σχετικώς, απόφαση της 26ης Οκτωβρίου 2015, Portnov κατά Συμβουλίου, T-290/14, EU:T:2015:806, σκέψεις 46 έως 48).

57 Ανεξαρτήτως του σταδίου στο οποίο βρισκόταν η διαδικασία που φέρεται να είχε κινηθεί κατά του V. Yanukovych, το Συμβούλιο δεν μπορούσε να λάβει περιοριστικά μέτρα σε βάρος του χωρίς να γνωρίζει τα πραγματικά περιστατικά της υπεξαιρέσεως δημοσίου χρήματος που προσήπταν ειδικώς σε αυτόν οι ουκρανικές αρχές. Πράγματι, μόνον αφού θα είχε λάβει γνώση των πραγματικών περιστατικών αυτών, θα μπορούσε το Συμβούλιο να αποφανθεί ότι αυτά δύνανται, αφενός, να χαρακτηρισθούν ως υπεξαίρεση δημοσίου χρήματος και, αφετέρου, να θέσουν σε κίνδυνο το κράτος δικαίου στην Ουκρανία, η εδραίωση και η στήριξη του οποίου αποτελεί, όπως υπομνήσθηκε στη

σκέψη 49 ανωτέρω, τον σκοπό που επιδιώκεται με τη λήψη των επίμαχων περιοριστικών μέτρων (βλ., σχετικώς, απόφαση της 28ης Ιανουαρίου 2016, Azarov κατά Συμβουλίου, T-331/14, EU:T:2016:49, σκέψη 55).

58 Επιπλέον, στην αρμόδια αρχή της Ένωσης απόκειται, σε περίπτωση αμφισβητήσεως, να αποδείξει το βάσιμο των λόγων που ελήφθησαν υπόψη σε βάρος του οικείου προσώπου, και όχι στο πρόσωπο αυτό να προσκομίσει την αντίθετη απόδειξη περί του αβάσιμου των λόγων αυτών (βλ. απόφαση της 26ης Οκτωβρίου 2015, Portnov κατά Συμβουλίου, T-290/14, EU:T:2015:806, σκέψη 45 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

59 Πρέπει, επομένως, να γίνει δεκτό, όπως αποφάνθηκε το Γενικό Δικαστήριο στην υπόθεση επί της οποίας εκδόθηκε η απόφαση της 26ης Οκτωβρίου 2015, Portnov κατά Συμβουλίου (T-290/14, EU:T:2015:806, σκέψη 50), ότι, λαμβανομένου υπόψη του πανομοιότυπου των νομικών ζητημάτων που εγείρονται ως προς το βάρος αποδείξεως που φέρει το Συμβούλιο και την τεκμηρίωση κατά τρόπο αρκούντως ακριβή και συγκεκριμένο των προβαλλόμενων για την καταχώριση στον κατάλογο λόγων, η καταχώριση του ονόματος του V. Yanukovych στον κατάλογο δεν πληροί τα κριτήρια προσδιορισμού των προσώπων σε βάρος των οποίων επιβλήθηκαν τα επίμαχα περιοριστικά μέτρα που καθορίσθηκαν με την απόφαση 2004/119.

60 Τέλος, όσον αφορά την, κατά το άρθρο 132 του Κανονισμού Διαδικασίας, προϋπόθεση σχετικά με την εκ μέρους του Γενικού Δικαστηρίου διαπίστωση ότι τα πραγματικά περιστατικά έχουν αποδειχθεί, πρέπει να επισημανθεί ότι το πραγματικό στοιχείο στο οποίο στηρίχθηκε το Συμβούλιο για να προβεί στην καταχώριση του ονόματος του V. Yanukovych στον κατάλογο, συγκεκριμένα δε το ότι, κατά το από 3 Μαρτίου 2014 έγγραφο, οι ουκρανικές αρχές διενεργούσαν σε βάρος του έρευνα ή προανάκριση για υπεξαίρεση δημοσίου χρήματος, δεν αμφισβητείται, ως προς το υποστατό, από τους διαδίκους και μπορεί επομένως να χαρακτηρισθεί ως αποδεδειγμένο.

61 Ως εκ τούτου, η υπό κρίση προσφυγή, καθόσον αποσκοπεί στην ακύρωση της αποφάσεως 2014/119 και του κανονισμού 208/2014, πρέπει να κριθεί προδήλως βάσιμη, σύμφωνα με το άρθρο 132 του Κανονισμού Διαδικασίας.

62 Η κρίση αυτή δεν αναιρείται από τα επιχειρήματα που προέβαλε το Συμβούλιο, απαντώντας σε ερώτηση του Γενικού Δικαστηρίου (βλ. σκέψη 34 ανωτέρω), προκειμένου να αμφισβητήσει την εφαρμογή του άρθρου αυτού στην υπό κρίση υπόθεση.

63 Καταρχάς, πρέπει να επισημανθεί ότι το Συμβούλιο δεν προβάλλει αντιρρήσεις ειδικώς ως προς τις προϋποθέσεις που πρέπει να πληρούνται προκειμένου να τύχει εν προκειμένω εφαρμογής το άρθρο 132 του Κανονισμού Διαδικασίας. Απλώς εγείρει δύο ζητήματα δικονομικής φύσεως τα οποία καθιστούν την υπό κρίση υπόθεση, κατά το καθού, ιδιαίτερη περίπτωση διαφοράς η οποία δεν μπορεί να επιλυθεί με αιτιολογημένη διάταξη κατά την έννοια του άρθρου αυτού.

64 Ειδικότερα, πρώτον, το Συμβούλιο, υποστηριζόμενο από την Επιτροπή, διατείνεται ότι, αντιθέτως προς καθεμία από τις υποθέσεις επί των οποίων εκδόθηκαν οι μνημονευθείσες στην ερώτηση του Γενικού Δικαστηρίου αποφάσεις (βλ. σκέψη 34 ανωτέρω), εν προκειμένω εγείρεται το ζήτημα αν εξακολουθεί να υφίσταται έννομο συμφέρον για την προσφυγή, καθόσον αυτή αποσκοπεί στην ακύρωση της αποφάσεως 2014/119 και του κανονισμού 208/2014, δεδομένου ότι το όνομα του V. Yanukovych διεγράφη από τον κατάλογο κατόπιν του θανάτου του.

65 Δεύτερον, το Συμβούλιο υποστηρίζει ότι, λαμβανομένων υπόψη της αποφάσεως 2015/364 και του εκτελεστικού κανονισμού 2015/357, βάσει των οποίων το όνομα του V. Yanukovych εξακολούθησε να περιλαμβάνεται στον κατάλογο έως τις 6 Ιουνίου 2015, πρέπει να επιλυθεί ζήτημα εκκρεμοδικίας.

66 Όσον αφορά την πρώτη αντίρρηση, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι, αφενός, δεν είναι σαφής και, αφετέρου, δεν είναι τεκμηριωμένη. Πράγματι, το Συμβούλιο δεν προέβαλε κανένα επιχείρημα στο υπόμνημά του απαντήσεως επί του υπομνήματος προσαρμογής όσον αφορά την προβαλλόμενη έλλειψη εννόμου συμφέροντος της προσφεύγουσας για συνέχιση της δίκης.

67 Καθόσον πρέπει να γίνει δεκτό ότι με την αντίρρηση αυτή υποστηρίζεται ότι η προσφεύγουσα απώλεσε το έννομο συμφέρον της στην επίλυση της διαφοράς λόγω της διαγραφής του ονόματος του V. Yanukovych από τον κατάλογο κατόπιν του θανάτου του, πρέπει να επισημανθεί καταρχάς ότι, αφενός, από τη νομολογία προκύπτει ότι προσφυγή ακυρώσεως ασκηθείσα από τον αποδέκτη πράξεως μπορεί να συνεχισθεί από τον καθολικό διάδοχό του, ιδίως σε περίπτωση θανάτου φυσικού προσώπου (βλ. απόφαση της 22ας Απριλίου 2015, Tomana κ.λπ. κατά Συμβουλίου και Επιτροπής, T-190/12, EU:T:2015:222, σκέψη 50 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία), και ότι, αφετέρου, το έννομο συμφέρον πρέπει να εξακολουθεί να υφίσταται έως την έκδοση της δικαστικής αποφάσεως, άλλως αυτή παρέλκει, στοιχείο που προϋποθέτει ότι η προσφυγή δύναται, ως εκ του αποτελέσματός της, να ωφελήσει τον διάδικο που την άσκησε (βλ. αποφάσεις της 6ης Ιουνίου 2013, Ayadi κατά Επιτροπής, C-183/12 P, μη δημοσιευθείσα, EU:C:2013:369, σκέψη 59 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία, και της 22ας Απριλίου 2015, Tomana κ.λπ. κατά Συμβουλίου και Επιτροπής, T-190/12, EU:T:2015:222, σκέψη 64 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

68 Με τη νομολογία έχει διευκρινισθεί συναφώς ότι, μολονότι η αναγνώριση του παράνομου χαρακτήρα της προσβαλλομένης πράξεως δεν δύναται, αφεαυτής, να αποκαταστήσει την υλική ζημία ή την προσβολή της ιδιωτικής ζωής που έχει υποστεί ο ενδιαφερόμενος, δύναται εντούτοις να αποκαταστήσει τη φήμη του ενδιαφερομένου ή να αποτελέσει μορφή ικανοποιήσεως της ηθικής βλάβης που υπέστη λόγω της πράξεως αυτής, δικαιολογώντας, επομένως, τη διατήρηση του εννόμου συμφέροντός του. Συναφώς, η οριστική κατάργηση των επίμαχων περιοριστικών μέτρων δεν αποκλείει το ενδεχόμενο να εξακολουθεί να υφίσταται έννομο συμφέρον όσον αφορά τα αποτελέσματα των πράξεων με τις οποίες επιβλήθηκαν τα μέτρα αυτά για το χρονικό διάστημα από την ημερομηνία θέσεώς τους σε ισχύ έως την ημερομηνία της καταργήσεώς τους (βλ., σχετικώς, απόφαση της 28ης Μαΐου 2013, Abdulrahim κατά Συμβουλίου και Επιτροπής, C-239/12 P, EU:C:2013:331, σκέψεις 70 έως 72 και 82).

69 Εν προκειμένω, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι ο χαρακτηρισμός δημοσίως του V. Yanukovych ως προσώπου κατά του οποίου έχει κινηθεί ποινική διαδικασία στην Ουκρανία σχετικά με περιστατικά υπεξαιρέσεως δημοσίου χρήματος εδύνατο να θίξει, μεταξύ άλλων, τη φήμη του ως πολιτικού.

70 Υπό τις συνθήκες αυτές, δεδομένου ότι, όπως διευκρινίσθηκε στη σκέψη 67 ανωτέρω, η καθολική διάδοχος του V. Yanukovych έχει το δικαίωμα να συνεχίσει τη δίκη, εξακολουθεί να υφίσταται έννομο συμφέρον της, παρά τη διαγραφή του ονόματος του V. Yanukovych από τον κατάλογο, προκειμένου το δικαιοδοτικό όργανο της Ένωσης να αναγνωρίσει ότι το όνομα του ασκήσαντος την προσφυγή ουδέποτε έπρεπε να καταχωρισθεί στον κατάλογο αυτό και ότι δεν έπρεπε να καταχωρισθεί σύμφωνα με τη διαδικασία που ακολούθησαν τα θεσμικά όργανα της Ένωσης. Τούτο ισχύει κατά μείζονα λόγο λαμβανομένου υπόψη ότι η διαγραφή του ονόματος του V. Yanukovych από τον κατάλογο ήταν συνέπεια του θανάτου του και όχι το αποτέλεσμα επανεξετάσεως των λόγων βάσει των οποίων το όνομά του είχε αρχικώς καταχωρισθεί στον κατάλογο αυτό.

71 Πρέπει, επομένως, να γίνει δεκτό ότι εξακολουθεί να υφίσταται το έννομο συμφέρον της προσφεύγουσας παρά την κατάργηση των επίμαχων περιοριστικών μέτρων, καθόσον αφορούν τον V. Yanukovych.

72 Όσον αφορά τη δεύτερη αντίρρηση, αρκεί η διαπίστωση ότι δεν υφίσταται καμία προσφυγή, ασκηθείσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου προ της καταθέσεως του υπό κρίση και επί του παρόντος εκκρεμούντος υπομνήματος προσαρμογής, η οποία αφορά τους ιδίους διαδίκους, έχει το ίδιο αντικείμενο και στηρίζεται στους ίδιους λόγους. Κατά συνέπεια, το Γενικό Δικαστήριο διαπιστώνει ότι δεν υφίσταται κανένα ζήτημα εκκρεμοδικίας.

73 Λαμβανομένων υπόψη των προεκτεθέντων, πρέπει να γίνει δεκτή η προσφυγή, η οποία είναι προδήλως βάσιμη κατά την έννοια του άρθρου 132 του Κανονισμού Διαδικασίας, καθόσον αποσκοπεί στην ακύρωση της αποφάσεως 2014/119, κατά το μέρος που η απόφαση αυτή αφορά τον V. Yanukovych.

74 Για τους ίδιους λόγους πρέπει να ακυρωθεί ο κανονισμός 208/2014, καθόσον αφορά τον V. Yanukovych.

75 Δεδομένου ότι, βάσει της αποφάσεως 2015/876 και του εκτελεστικού κανονισμού 2015/869 (βλ. σκέψη 16 ανωτέρω), το όνομα του V. Yanukovych διεγράφη από τον κατάλογο, παρέλκει η απόφανση επί του ζητήματος της διατηρήσεως σε ισχύ των αποτελεσμάτων της αποφάσεως 2014/119, καθόσον η απόφαση αυτή τον αφορά.

Επί των αιτημάτων ακυρώσεως, αφενός, της αποφάσεως 2015/143 και του κανονισμού 2015/138 και, αφετέρου, της αποφάσεως 2015/364 και του εκτελεστικού κανονισμού 2015/357, καθόσον οι πράξεις αυτές αφορούν τον V. Yanukovych

76 Βάσει του άρθρου 126 του Κανονισμού Διαδικασίας, όταν το Γενικό Δικαστήριο είναι προδήλως αναρμόδιο να επιληφθεί προσφυγής ή η προσφυγή είναι προδήλως απαράδεκτη ή προδήλως αβάσιμη, το Γενικό Δικαστήριο μπορεί οποτεδήποτε, κατόπιν προτάσεως του εισηγητή δικαστή, να αποφανθεί με αιτιολογημένη διάταξη, χωρίς να συνεχίσει τη διαδικασία. Εν προκειμένω, το Γενικό Δικαστήριο εκτιμά ότι είναι επαρκώς ενημερωμένο από τη δικογραφία ώστε να αποφανθεί χωρίς να συνεχισθεί η διαδικασία.

77 Με το υπόμνημα προσαρμογής, η προσφεύγουσα ζητεί επίσης την ακύρωση, αφενός, της αποφάσεως 2015/143 και του κανονισμού 2015/138, καθόσον τροποποιούν, αντιστοίχως, το άρθρο 1, παράγραφος 1, της αποφάσεως 2014/119 και το άρθρο 3 του κανονισμού 208/2014, και, αφετέρου, της αποφάσεως 2015/364 και του εκτελεστικού κανονισμού 2015/357.

78 Στην απάντησή του επί του υπομνήματος προσαρμογής, το Συμβούλιο διατείνεται, αφενός, ότι το Γενικό Δικαστήριο είναι αναρμόδιο, λαμβανομένου υπόψη του άρθρου 275 ΣΛΕΕ, να αποφανθεί επί προσφυγής κατά της αποφάσεως 2015/143, η οποία εκδόθηκε, μεταξύ άλλων, βάσει του άρθρου 29 ΣΕΕ, και, αφετέρου, ότι η διεύρυνση των αιτημάτων ώστε να περιλαμβάνουν και την ακύρωση της αποφάσεως αυτής, καθώς και την ακύρωση του κανονισμού 2015/138, είναι απαράδεκτη λόγω ελλείψεως ενεργητικής νομιμοποιήσεως της προσφεύγουσας.

79 Εν συνεχεία, στη γραπτή απάντησή του επί της ερωτήσεως που έθεσε το Γενικό Δικαστήριο, το Συμβούλιο, υποστηριζόμενο από την Επιτροπή, διατείνεται ότι το υπόμνημα προσαρμογής των αιτημάτων έπρεπε να κριθεί απαράδεκτο για τους ίδιους λόγους βάσει των οποίων το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε ως προδήλως απαράδεκτη την προσφυγή που ασκήθηκε στην υπόθεση επί της οποίας εκδόθηκε η διάταξη της 16ης Ιουλίου 2015, Yanukovych κατά Συμβουλίου (T-172/15, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2015:569) (βλ. σκέψη 29 ανωτέρω).

80 Όσον αφορά, καταρχάς, το ζήτημα της αρμοδιότητας του δικαιοδοτικού οργάνου της Ένωσης, πρέπει να υπομνησθεί ότι το άρθρο 275, δεύτερο εδάφιο, ΣΛΕΕ προβλέπει ρητώς ότι, κατά παρέκκλιση από τις διατάξεις του πρώτου εδαφίου του άρθρου αυτού, το δικαιοδοτικό όργανο της Ένωσης είναι αρμόδιο «να αποφαίνεται επί των προσφυγών που ασκούνται σύμφωνα με τις προϋποθέσεις του άρθρου 263, τέταρτο εδάφιο, [ΣΛΕΕ] και αφορούν τον έλεγχο της νομιμότητας των αποφάσεων που προβλέπουν περιοριστικά μέτρα κατά φυσικών ή νομικών προσώπων, τις οποίες θεσπίζει το Συμβούλιο βάσει του τίτλου V, κεφάλαιο 2, της Συνθήκης [ΕΕ]». Στο πεδίο εφαρμογής της διατάξεως αυτής εμπίπτει επομένως, αντιθέτως προς ό,τι υποστηρίζει το Συμβούλιο, το σύνολο των αποφάσεων του Συμβουλίου που αφορούν περιοριστικά μέτρα σε βάρος φυσικών ή νομικών προσώπων και οι οποίες εμπίπτουν στον τίτλο V, κεφάλαιο 2, της Συνθήκης ΕΕ, χωρίς να γίνεται διάκριση μεταξύ αποφάσεων γενικής ισχύος και ατομικών αποφάσεων. Ειδικότερα, η διάταξη αυτή δεν αποκλείει, στο

πλαίσιο υπομνήματος περί προσαρμογής των αιτημάτων, τη δυνατότητα αμφισβητήσεως της νομιμότητας διατάξεως γενικής ισχύος, προς στήριξη προσφυγής ακυρώσεως ασκηθείσας κατά ατομικού περιοριστικού μέτρου (βλ. απόφαση της 28ης Ιανουαρίου 2016, Azarov κατά Συμβουλίου, T-331/14, EU:T:2016:49, σκέψη 62 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

81 Ως εκ τούτου, αντιθέτως προς ό,τι διατείνεται το Συμβούλιο, το Γενικό Δικαστήριο είναι αρμόδιο να εξετάσει τη νομιμότητα της αποφάσεως 2015/143 καθόσον με την απόφαση αυτή τροποποιείται το άρθρο 1, παράγραφος 1, της αποφάσεως 2014/119.

82 Εν συνεχεία, πρέπει να επισημανθεί ότι η προσαρμογή των αιτημάτων του δικογράφου της προσφυγής με δικόγραφο που κατατίθεται στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου εκκρεμούσης της δίκης, υπό περιστάσεις όπως αυτές της υπό κρίση υποθέσεως, αποτελεί διαδικαστικό έγγραφο το οποίο, με την επιφύλαξη μεταγενέστερης αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου επί του παραδεκτού, εξομοιούται με την άσκηση προσφυγής διά της καταθέσεως σχετικού δικογράφου (βλ., συναφώς, διάταξη της 21ης Ιουνίου 2012, Hamas κατά Συμβουλίου, T-531/11, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2012:317, σκέψη 16 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

83 Κατά το άρθρο 263, τέταρτο εδάφιο, ΣΛΕΕ, κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο μπορεί, υπό τις προϋποθέσεις του πρώτου και του δευτέρου εδαφίου του εν λόγω άρθρου, να ασκεί προσφυγή κατά των πράξεων των οποίων είναι αποδέκτης ή που το αφορούν άμεσα και ατομικά, καθώς και κατά των κανονιστικών πράξεων που το αφορούν άμεσα και δεν περιλαμβάνουν εκτελεστικά μέτρα.

84 Επιπλέον, κατά τη νομολογία, το παραδεκτό προσφυγής πρέπει να εκτιμάται με γνώμονα την κατάσταση κατά τον χρόνο καταθέσεως του δικογράφου της προσφυγής. Εφόσον, κατά τον χρόνο αυτό, δεν πληρούνται οι προϋποθέσεις για την άσκηση προσφυγής, αυτή είναι συνεπώς απαράδεκτη (απόφαση της 27ης Νοεμβρίου 1984, Bensider κ.λπ. κατά Επιτροπής, 50/84, EU:C:1984:365, σκέψη 8). Επισημαίνεται ότι τα ανωτέρω ισχύουν, λαμβανομένης υπόψη της προμνημονευθείσας στη σκέψη 82 νομολογίας, και σε περιπτώσεις, όπως η υπό κρίση, κατά τις οποίες προσφεύγων ζητεί, με υπόμνημα προσαρμογής των αιτημάτων, την ακύρωση νέας πράξεως που αντικαθιστά ή τροποποιεί πράξη η οποία έχει το ίδιο αντικείμενο και της οποίας έχει ζητηθεί η ακύρωση.

85 Όπως υπομνήσθηκε ανωτέρω, ο V. Yanukovych απεβίωσε στις 20 Μαρτίου 2015. Κατόπιν του θανάτου του, συγκεκριμένα δε στις 8 Απριλίου 2015, ο πληρεξούσιός του κατέθεσε στη Γραμματεία, επ' ονόματι του V. Yanukovych, το υπόμνημα προσαρμογής των αιτημάτων. Από τη δικογραφία δεν προκύπτει ότι το δικόγραφο αυτό κατατέθηκε για λογαριασμό της προσφεύγουσας.

86 Ως εκ τούτου, όπως έκρινε το Γενικό Δικαστήριο σε υπόθεση κατ' ουσίαν πανομοιότυπη, συγκεκριμένα δε σε εκείνη επί της οποίας εκδόθηκε η διάταξη της 16ης Ιουλίου 2015, Yanukovych κατά Συμβουλίου (T-172/15, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2015:569), το υπόμνημα προσαρμογής που κατέθεσε ο πληρεξούσιος του V. Yanukovych πρέπει να απορριφθεί ως απαράδεκτο, δεδομένου ότι ο δεύτερος είχε αποβιώσει κατά τον χρόνο καταθέσεως του δικογράφου στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου.

87 Η κρίση αυτή δεν αναιρείται από τα επιχειρήματα που προέβαλε η προσφεύγουσα με τη γραπτή απάντησή της στην ερώτηση την οποία έθεσε το Γενικό Δικαστήριο.

88 Πρώτον, η προσφεύγουσα διατείνεται, αφενός, ότι η διαδικασία ορισμού του νόμιμου κληρονόμου του V. Yanukovych εκκρεμούσε κατά τον χρόνο καταθέσεως του υπομνήματος προσαρμογής των αιτημάτων, ενώ εκείνη ανέμενε από τις ουκρανικές αρχές να επιβεβαιώσουν τα δικαιώματά της, και, αφετέρου, ότι ήταν πρόδηλο ότι το υπόμνημα προσαρμογής είχε κατατεθεί επ' ονόματί της, ως νομίμου κληρονόμου του αποβιώσαντος. Υπό τις συνθήκες αυτές, λαμβανομένης υπόψη της προθεσμίας για την άσκηση προσφυγής ακυρώσεως που προβλέπει το άρθρο 263, έκτο εδάφιο, ΣΛΕΕ, η προσφεύγουσα αδυνατούσε να αναμένει την επιβεβαίωση αυτή ως προς την κληρονομική διαδοχή προκειμένου να καταθέσει το υπόμνημα προσαρμογής των αιτημάτων.

89 Αρκεί συναφώς να διαπιστωθεί ότι, αντιθέτως προς ό,τι διατείνεται η προσφεύγουσα, το υπόμνημα προσαρμογής των αιτημάτων δεν κατατέθηκε επ' ονόματί της και για λογαριασμό της. Θα μπορούσε, ενδεχομένως, να ασκήσει προσφυγή, επ' ονόματί της και για λογαριασμό της, με αίτημα την ακύρωση των πράξεων των οποίων την αμφισβήτηση θεωρούσε αναγκαία, αιτιολογώντας το έννομο συμφέρον της στην ακύρωση των πράξεων αυτών, δεδομένου ότι δεν ήταν αποδέκτης τους. Εναλλακτικώς, θα μπορούσε, πάντα επ' ονόματί της και για λογαριασμό της, να εκδηλώσει το ενδιαφέρον της στη συνέχιση της δίκης αυτής, ζητώντας να της παρασχεθεί η δυνατότητα προσαρμογής των αιτημάτων με γνώμονα τις νέες πράξεις των οποίων την αμφισβήτηση θεωρούσε αναγκαία, αιτιολογώντας, και σε αυτήν την περίπτωση, το προσωπικό έννομο συμφέρον της προς τούτο.

90 Δεύτερον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η διάταξη της 16ης Ιουλίου 2015, Yanukovych κατά Συμβουλίου (T-172/15, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2015:569), δεν δεσμεύει το Γενικό Δικαστήριο ως προς το παραδεκτό του υπομνήματος προσαρμογής των αιτημάτων και ότι από την εν λόγω διάταξη δεν μπορεί να συναχθεί καμία δυσμενής για εκείνη συνέπεια εν προκειμένω. Κατά την προσφεύγουσα, δεν είναι ορθό να γίνει δεκτό ότι η προσαρμογή των αιτημάτων που υποβλήθηκαν με το δικόγραφο της προσφυγής ισοδυναμεί με την άσκηση νέας προσφυγής και όχι με συνέχιση της δίκης. Επιπλέον, διατείνεται ότι δεν εδύνατο να προβάλει τα επιχειρήματά της στο πλαίσιο της υποθέσεως επί της οποίας εκδόθηκε η διάταξη της 16ης Ιουλίου 2015, Yanukovych κατά Συμβουλίου (T-172/15, μη δημοσιευθείσα,, EU:T:2015:569), και ότι δεν θα είχε κανένα λόγο να ασκήσει αναίρεση κατά της διατάξεως αυτής. Τέλος, κατά την προσφεύγουσα, το Γενικό Δικαστήριο δεν έκρινε το υπόμνημα προσαρμογής απαράδεκτο στο πλαίσιο της εκδικάσεως της υπό κρίση υποθέσεως, ακόμη και κατά τον χρόνο αναστολής της διαδικασίας, ενώ ουδείς εκ των διαδίκων υποστήριξε ότι το υπόμνημα αυτό ήταν απαράδεκτο.

91 Συναφώς και ανεξαρτήτως του ζητήματος αν, στην υπό κρίση υπόθεση, το Γενικό Δικαστήριο δεσμεύεται από την εν λόγω διάταξη, πρέπει να επισημανθεί ότι, εν πάση περιπτώσει, δεδομένου ότι η προσφυγή στην υπόθεση επί της οποίας εκδόθηκε η διάταξη της 16ης Ιουλίου 2015, Yanukovych κατά Συμβουλίου (T-172/15, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2015:569), και το υπόμνημα προσαρμογής των αιτημάτων στην υπό κρίση υπόθεση κατατέθηκαν υπό πανομοιότυπες περιστάσεις και συνθήκες, ουδείς λόγος υφίσταται –και ούτε η προσφεύγουσα προβάλλει κάποιον– για να τύχουν οι δύο περιπτώσεις διαφορετικής μεταχειρίσεως. Επιπλέον, αντιθέτως προς ό,τι διατείνεται η προσφεύγουσα, από πάγια νομολογία προκύπτει ότι η προσαρμογή των αιτημάτων που υποβλήθηκαν με το δικόγραφο της προσφυγής ισοδυναμεί με την άσκηση νέας προσφυγής διά της καταθέσεως σχετικού δικογράφου (βλ. σκέψη 82 ανωτέρω). Το ότι η προσφεύγουσα δεν είχε τη δυνατότητα να τοποθετηθεί υπέρ του παραδεκτού της προσφυγής στην υπόθεση επί της οποίας εκδόθηκε η διάταξη της 16ης Ιουλίου 2015, Yanukovych κατά Συμβουλίου (T-172/15, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2015:569), και δεν θεώρησε σκόπιμο να ασκήσει αναίρεση κατά της διατάξεως με την οποία περατώθηκε η υπόθεση αυτή στερείται σημασίας για την εκτίμηση του παραδεκτού του υπομνήματος προσαρμογής των αιτημάτων. Ειδικότερα, στην υπό κρίση υπόθεση, το Γενικό Δικαστήριο, όπως και στην περίπτωση της προσφυγής που ασκήθηκε στην υπόθεση επί της οποίας εκδόθηκε η διάταξη της 16ης Ιουλίου 2015, Yanukovych κατά Συμβουλίου (T-172/15, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2015:569), διαπιστώνει απλώς ότι το υπόμνημα προσαρμογής των αιτημάτων κατατέθηκε επ' ονόματι αποβιώσαντος.

92 Εξάλλου, το γεγονός ότι το Γενικό Δικαστήριο δεν έκρινε αμέσως απαράδεκτο το υπόμνημα προσαρμογής των αιτημάτων, προβαίνοντας στην επίδοσή του στο Συμβούλιο και στην Επιτροπή, στερείται παντελώς σημασίας. Επιπλέον, ρητώς διευκρινίσθηκε, εν προκειμένω, στο έγγραφο που απηύθυνε η Γραμματεία στην προσφεύγουσα στις 9 Δεκεμβρίου 2015, ότι το γεγονός ότι το υπόμνημα προσαρμογής των αιτημάτων περιελήφθη στη δικογραφία δεν προδικάζει την απόφαση επί του παραδεκτού του εν λόγω υπομνήματος. Πρέπει, άλλωστε, να επισημανθεί συναφώς ότι το άρθρο 86, παράγραφος 5, του Κανονισμού Διαδικασίας προβλέπει ότι «[χ]ωρίς να προδικάζει την απόφαση που θα λάβει το Γενικό Δικαστήριο επί του παραδεκτού του υπομνήματος προσαρμογής της προσφυγής, ο πρόεδρος τάσσει στον καθού προθεσμία για να απαντήσει στο υπόμνημα προσαρμογής».

93 Τρίτον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει επίσης ότι το να κριθεί απαράδεκτο το υπόμνημα προσαρμογής ισοδυναμεί με δικονομικό κώλυμα αντίθετο προς την αρχή της αποτελεσματικότητας και/ή της δικονομικής οικονομίας. Συγκεκριμένα, η προσφεύγουσα διατείνεται ότι απέδειξε την πρόθεσή της να συνεχίσει τη δίκη και το έννομο συμφέρον της. Επιπλέον, η προσφεύγουσα εμμένει, επικαλούμενη το άρθρο 7 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων, το άρθρο 8 της Συμβάσεως για την Προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών, η οποία υπεγράφη στη Ρώμη στις 4 Νοεμβρίου 1950, και τη νομολογία του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, στη δυνατότητα των συγγενών αποβιώσαντος να ασκούν ένδικα βοηθήματα εφόσον έχουν ηθικό ή υλικό συμφέρον προς τούτο. Τέλος, ενόψει ενδεχόμενης ασκήσεως αγωγής αποζημιώσεως κατόπιν της περατώσεως της παρούσας δίκης, θα ήταν, κατά την προσφεύγουσα, αντίθετο προς την αρχή της δικονομικής οικονομίας να αποφασισθεί αν υφίσταται παράβαση κανόνα δικαίου στο πλαίσιο χωριστής διαδικασίας, όσον αφορά μέρος μόνον των επίμαχων περιοριστικών μέτρων.

94 Επισημαίνεται συναφώς ότι το Γενικό Δικαστήριο δεν αμφισβήτησε το συμφέρον των συγγενών του αποβιώσαντος και, ειδικότερα, της καθολικής διαδόχου του να συνεχίσουν τη δίκη, η οποία κινήθηκε με την άσκηση της αρχικής προσφυγής εκ μέρους του V. Yanukovych. Πράγματι, το Γενικό Δικαστήριο, όπως και στην υπόθεση επί της οποίας εκδόθηκε η διάταξη της 16ης Ιουλίου 2015, Yanukovych κατά Συμβουλίου (T-172/15, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2015:569), απλώς διαπίστωσε ότι το υπόμνημα προσαρμογής των αιτημάτων είχε κατατεθεί από τον πληρεξούσιο του V. Yanukovych, επ' ονόματι του δευτέρου, κατόπιν του θανάτου του εντολέα του (βλ. σκέψη 89 ανωτέρω). Βάσει αποκλειστικώς αυτού του στοιχείου το Γενικό Δικαστήριο κρίνει ότι το υπόμνημα προσαρμογής αιτημάτων στην υπό κρίση υπόθεση είναι προδήλως απαράδεκτο και βάσει παρόμοιου σκεπτικού απέρριψε την προσφυγή στην εν λόγω υπόθεση T-172/15 ως προδήλως απαράδεκτη.

95 Ως εκ τούτου, πρέπει να απορριφθεί ως απαράδεκτη η προσαρμογή των αιτημάτων που είχαν υποβληθεί με το δικόγραφο της προσφυγής και, συνεπώς, η προσφυγή, καθόσον αποσκοπεί στην ακύρωση της αποφάσεως 2015/143 και του κανονισμού 2015/138, καθώς και στην ακύρωση της αποφάσεως 2015/364 και του εκτελεστικού κανονισμού 2015/357, χωρίς να απαιτείται να αποφανθεί το Γενικό Δικαστήριο επί του ετέρου λόγου απαραδέκτου που προέβαλε το Συμβούλιο όσον αφορά το αίτημα ακυρώσεως της αποφάσεως 2015/143 και του κανονισμού 2015/138.

96 Λαμβανομένου υπόψη του συνόλου των προεκτεθέντων, πρέπει, αφενός, να ακυρωθεί η απόφαση 2014/119 και ο κανονισμός 208/2014, καθόσον αφορούν τον V. Yanukovych, και, αφετέρου, να απορριφθεί η προσφυγή ως προδήλως απαράδεκτη καθόσον αποσκοπεί στην ακύρωση της αποφάσεως 2015/143 και του κανονισμού 2015/138, καθώς και στην ακύρωση της αποφάσεως 2015/364 και του εκτελεστικού κανονισμού 2015/357.

97 Επισημαίνεται συναφώς ότι η απόφαση 2015/364 συνιστά αυτοτελή απόφαση, εκδοθείσα από το Συμβούλιο κατόπιν περιοδικής επανεξετάσεως την οποία προβλέπει το άρθρο 5, τρίτο εδάφιο, της αποφάσεως 2014/119 και το άρθρο 14, παράγραφος 4, του κανονισμού 208/2014. Υπό τις συνθήκες αυτές, μολονότι η ακύρωση της αποφάσεως 2014/119 και του κανονισμού 208/2014 συνεπάγεται την ακύρωση της καταχωρίσεως του ονόματος του V. Yanukovych στον κατάλογο όσον αφορά το χρονικό διάστημα πριν τεθεί σε ισχύ η απόφαση 2015/364, η ακύρωση αυτή δεν δύναται, αντιθέτως, να θέσει εν αμφιβόλω τη νομιμότητα της ιδίας αυτής καταχωρίσεως όσον αφορά το μεταγενέστερο της εν λόγω θέσεως σε ισχύ χρονικό διάστημα.

Επί των δικαστικών εξόδων

98 Κατά το άρθρο 134, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, όταν οι ηττηθέντες διάδικοι είναι περισσότεροι του ενός, το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει για την κατανομή των δικαστικών εξόδων.

99 Εν προκειμένω, δεδομένου ότι το Συμβούλιο ηττήθηκε όσον αφορά το αίτημα ακυρώσεως που υποβλήθηκε με το δικόγραφο της προσφυγής, πρέπει να καταδικασθεί στα σχετικά με το εν λόγω αίτημα δικαστικά έξοδα, σύμφωνα με το σχετικό αίτημα της προσφεύγουσας. Δεδομένου ότι η προσφεύγουσα ηττήθηκε όσον αφορά το αίτημα ακυρώσεως που υποβλήθηκε με το υπόμνημα προσαρμογής των αιτημάτων, πρέπει να καταδικασθεί στα σχετικά με το εν λόγω αίτημα δικαστικά έξοδα, σύμφωνα με το αίτημα του Συμβουλίου.

100 Εξάλλου, δυνάμει του άρθρου 138, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας, τα κράτη μέλη και τα θεσμικά όργανα που παρενέβησαν στη δίκη φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους. Κατά συνέπεια, η Επιτροπή φέρει τα δικαστικά έξοδά της.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (ένατο τμήμα)

διατάσσει:

1) Ακυρώνει την απόφαση 2014/119/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 5ης Μαρτίου 2014, σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά ορισμένων προσώπων, οντοτήτων και φορέων ενόψει της κατάστασης στην Ουκρανία, και τον κανονισμό (ΕΕ) 208/2014 του Συμβουλίου, της 5ης Μαρτίου 2014, σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά ορισμένων προσώπων, οντοτήτων και φορέων ενόψει της κατάστασης στην Ουκρανία, όπως ίσχυαν αρχικώς, καθόσον αφορούν τον Viktor Viktorovych Yanukovych.

2) Απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά.

3) Το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης φέρει, πέραν των εξόδων του, τα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Olga Stanislavivna Yanukovych, ως κληρονόμος του Viktor Viktorovych Yanukovych, όσον αφορά το αίτημα ακυρώσεως που υποβλήθηκε με το δικόγραφο της προσφυγής.

4) Η Olga Stanislavivna Yanukovych, ως κληρονόμος του Viktor Viktorovych Yanukovych, φέρει, πέραν των εξόδων της, τα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε το Συμβούλιο, όσον αφορά το αίτημα ακυρώσεως που υποβλήθηκε με το υπόμνημα προσαρμογής.

5) Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή φέρει τα έξοδά της.

Λουξεμβούργο, 12 Ιουλίου 2016.

Ο Γραμματέας
E. Coulon

Ο Πρόεδρος
G. Berardis